

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/223/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011960
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011960.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci odsúdeného: A. B., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.09.2025 pod sp. zn. 2PP/48/2025 - 36, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04.11.2025 v Trnave takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie **z r u š u j e** v celom rozsahu.

II. Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku za použitia § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona odsúdeného A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX v D. E., hlásený trvalý pobyt F. F. G. XXX/X, D. E., okres Banská Štiavnica, Slovenská republika, toho času vo VTOS v ÚZVJS Hrnčiarovce n/ P, podmienenečne prepúšťa z výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý trest aktuálne vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ktorý trest mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/20/2021 - 381 zo dňa 06.10.2021, právoplatný dňa 22.10.2021.

III. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určuje odsúdenému A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX v D. E., skúšobnú dobu podmienenečného prepustenia v trvaní 2 (dva) roky s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky, a zároveň mu ustanovuje s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona nasledovné primerané obmedzenia a povinnosti:

- povinnosť spočívajúcu v príkaze počas skúšobnej doby podmienenečného prepustenia s probačným dohľadom zamestnať sa resp. legálnou cestou si zabezpečovať prostriedky na svoje živobytie, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.
- povinnosť spočívajúcu v príkaze počas skúšobnej doby podmienenečného prepustenia s probačným dohľadom pravidelne raz za 2 (dva) mesiace, prvýkrát nasledujúci pracovný deň po podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, dostaviť sa počas trvania probačného dohľadu k probačnému a mediačnému úradníkovi súdu a (i) oznámiť mu adresu svojho aktuálneho pobytu a svoju aktuálnu doručovaciu adresu a tiež (ii) oznámiť mu a preukázať aktuálny spôsob a zdroje svojej obživy.
- obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava ako súd prvého stupňa (ďalej aj „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením zo dňa 17.09.2025, sp. zn. 2PP/48/2025 - 36 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), rozhodol tak, že (citácia): „podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietá návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v D. E., bytom F. F. XXX/X, D. E., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 24. júla 2025 na podmienenečné prepustenie z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4T/20/2021 - 381 zo 6. októbra 2021 podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia“.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 36 až 38 spisu.

Vzápätí po vyhlásení napadnutého uznesenia (i) sa prokurátor vzdal práva podať proti nemu sťažnosť, a (ii) odsúdený proti nemu zahlásil sťažnosť (č. I. 34 spisu) bez bližšieho vymedzenia dôvodov podľa § 189 ods. 1 písm. a) až písm. c) Trestného poriadku; svoju sťažnosť následne odsúdený neodôvodnil (s poukazom na § 189 ods. 3 Trestného poriadku nebolo však povinnosťou odsúdeného svoju sťažnosť odôvodniť).

K odsúdenému zahlásenej sťažnosti sa prokurátor osobitne nevyjadril.

Posúdenie sťažnosti odsúdeného sťažnostným súdom. Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona pri podmienčnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienčným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Ak ide o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmienčne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Tmave (ďalej aj „sťažnostný súd“) ako nadriadený súd súdu prvého stupňa podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná, nakoľko u odsúdeného sú aktuálne prítomné/naplnené všetky zákonom predpokladané podmienky zakotvené v § 66 a nasl. Trestného zákona na jeho podmienčné prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody (ďalej aj „VTOS“); z daného dôvodu sťažnostný súd napadnuté uznesenie v celom jeho rozsahu zrušil a nahradil (týmto) vlastným uznesením, ktorým odsúdeného podmienčne prepustil z VTOS. K danému vid' podrobnejšie nižšie.

Na úvod sťažnostný súd uvádza, že pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, pričom v procese dokazovania na verejnom zasadnutí pred súdom prvého stupňa bola procesným stranám daná plná možnosť realizovať práva, ktoré im garantuje zákon.

Pokiaľ ide o správnosť výroku napadnutého uznesenia, súd prvého stupňa zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, avšak tieto podľa názoru sťažnostného súdu nesprávne vo svojom súhrne posúdil a dospel tak k nesprávnym právnym záverom o nenaplnení všetkých zákonných podmienok vyžadovaných v § 66 a nasl. Trestného zákona na podmienčné prepustenie odsúdeného z VTOS.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 a nasl. Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. pomernej časti trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú (i) plnenie povinností a správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorými preukázal polepšenie (t. j. polepšenie sa), a (ii) skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (t. j. prognóza vedenia riadneho života). Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k správne mu záveru, že u odsúdeného bola splnená tzv. formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z VTOS, teda že v zmysle § 66 ods. 1 písm. b), ods. 3 Trestného zákona vykonal potrebnú časť z výmery uloženého (uložených) trestu (trestov), a to dňa 19.02.2025 (k tomu viď predposledný odsek na strane 4 napadnutého uznesenia). Danému záveru nie je teda čo vytknúť.

Sťažnostný súd ďalej k splneniu tzv. prvej materiálnej podmienky (t. j. polepšenie odsúdeného) a tzv. druhej materiálnej podmienky (t. j. prognóza vedenia riadneho života odsúdeným na slobode) zakotvenej v § 66 ods. 1 Trestného zákona uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Po preskúmaní veci sa sťažnostný súd nestotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že u odsúdeného nebola splnená tak prvá ako ani druhá materiálna podmienka zakotvená v § 66 ods. 1 Trestného zákona a spočívajúca v (i) jeho polepšení sa počas doterajšieho VTOS a v (ii) prognóze vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti/na slobode.

Sťažnostný súd, vychádzajúc z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania, vyhodnotil vo svojom súhrne nielen predošlú trestnú činnosť odsúdeného, ale i správanie sa odsúdeného počas doterajšieho VTOS (kde je kontinuálne od 04. novembra 2020, t. j. už presne 5 rokov), aktuálne v ústave s minimálnym stupňom stráženia, ako zjavný prejav dostatočnej miery polepšenia/nápravy/nasmerovania osobnosti odsúdeného k rešpektovaniu celospoločensky uznávaných a právne vynúiteľných noriem správania sa. S poukazom na

- odsúdeným v tomto konaní verbalizovanú ľútosť nad ním spáchanou trestnou činnosťou, kedy podľa hodnotiacej správy z VTOS deklaruje kritický postoj k vlastnej trestnej činnosti a tiež snahu o abstinenciu od návykových látok do budúca po VTOS, kedy čiastočne plní ciele programu zaobchádzania;
- získané disciplinárne odmeny počas VTOS (v počte 5), ktoré kontrastujú s/vyvažujú ním spáchané disciplinárne previnenia (opakované porušenie ústavného poriadku počas VTOS, ktoré správanie odsúdeného sa však podľa hodnotiacej správy z VTOS vplyvom pedagogického zaobchádzania stabilizovalo, a aktuálne odsúdený ústavný poriadok dodržiava);
- odsúdeným vo VTOS prejavovaný záujem o vzdelanie (teda o svoju budúcnosť po VTOS v zmysle zlepšenia si vlastnej spôsobilosti zaradiť sa po VTOS úspešne ako jej prospešný člen do spoločnosti), kedy ukončil štúdium v odbore kuchár s výučným listom;
- odsúdeným dobrovoľne v rámci VTOS vykonanú účasť na socio-terapeutickom programe zvyšujúcom zodpovednosť páchatela voči obeti trestného činu, z hodnotenia ktorej účasti plynie, že (i) u odsúdeného ide o mladého, nezrelého jedinca snažiaceho sa zvrátiť svoje negatívne smerovanie, (ii) odsúdený má dlhodobú podporu rodiny a (iii) cez úprimnú sebareflexiu sa snaží hľadať/analyzovať/následne vyhýbať sa príčinám, ktoré ho k trestnej činnosti viedli, kedy k niektorým zisteniam už dospel (t. j. je na správnej ceste) a má osobný/sociálny potenciál na to, aby dospel ku všetkým takým zisteniam;
- zmysluplné trávenie času odsúdeným vo VTOS (okrem iného, bol aj členom viacerých športových/voľnočasových krúžkov, zapája sa do aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti);
- síce neúspešné pracovné zaradenie jeho osoby vo VTOS (napriek jeho záujmu, pre slabé pracovné výkony bol následne vyradený), no zodpovedné plnenie jemu pridelovaných úloh vo VTOS;
- odporúčanie riaditeľa príslušného ústavu ZVJS plynúce z hodnotiacej správy z VTOS pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z VTOS pod probačný dohľad;
- ale pritom nerezignujúc na potrebu brať do úvahy aj z hodnotiacej správy plynúcu informáciu o nepriaznivej resocializačnej prognóze odsúdeného, kde riziko trestnej recidívy je vysoké, tiež berúc do úvahy trestnú minulosť odsúdeného a povahu ním spáchanej trestnej činnosti (s následkom na právach/zdraví iných, ako správne uzavrel v napadnutom uznesení súd prvého stupňa), nemožno v súhrne daných informácií podľa názoru sťažnostného súdu vysloviť absenciu prognózy, že odsúdený na slobode (po podmiennečnom prepustení z VTOS) v dôsledku vlastného polepšenia sa počas VTOS povedie riadny život (jeho správanie sa vo VTOS sťažnostný súd totiž nehodnotí len ako formálne prispôsobenie sa VTOS, čo je zrejme najmä z jeho prístupu k času trávenému vo VTOS,

kedy študoval, prejavil záujem o prácu, dobrovoľne sa zúčastnil terapeutického programu s jednoznačne pozitívnym hodnotením jeho účasti na ňom, kedy navyše on deklaruje ľútosť/kritický postoj k trestnej činnosti). Zjednodušene povedané, sťažnostný súd nevidí v aktuálnom čase u odsúdeného (po 5ročnom VTOS) nemožnosť aplikácie inštitútu podmieneného prepustenia z VTOS. Tzv. prvú i druhú materiálnu podmienku vidí sťažnostný súd za naplnenú, podľa názoru sťažnostného súdu možno u odsúdeného jednoznačne badať (i) polepšenie s (ii) prognózou vedenia riadneho života v budúcnosti, všetko v kvalite dostatočnej pre pozitívne rozhodnutie súdu o žiadosti odsúdeného o jeho podmienené prepustenie na slobodu.

Podľa názoru sťažnostného súdu súd prvého stupňa priznal pokleskom odsúdeného počas VTOS (v podobe opakovaného porušenia ústavného poriadku) a existujúcej trestnej minulosti odsúdeného (kedy u neho postupne závažnosť trestnej činnosti gradovala) nepomerne väčšiu váhu, akú v porovnaní so zvyšnými z dokazovania plynúcimi informáciami (ako sú uvedené vyššie), v ich vzájomných súvislostiach, naozaj majú. Súd konajúci o žiadosti o podmienené prepustenie z VTOS nemôže nahliadať na niektoré skutočnosti izolovane resp. prikladať im na úkor iných vyššiu váhu; súd musí vychádzať z komplexného hodnotenia odsúdeného (jeho minulosti, doterajšieho života a aktuálneho správania sa počas VTOS); k tomu vid' aktuálnu rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález zo dňa 17.07.2025 sp. zn. III. ÚS 85/2025-30, či nález zo dňa 19.12.2024 sp. zn. I. ÚS 523/2024-24).

Síce k úplnej náprave odsúdeného v minulosti nevedli predošlé formy trestnoprávneho postihu, no dané je relativizované aktuálnym vedením riadneho života odsúdeného (v rámci VTOS). Z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania, berúc do úvahy informácie plynúce z takého dokazovania tak jednotlivito ako i v ich vzájomnej súvislosti, jednoznačne rezultuje podľa názoru sťažnostného súdu (i) polepšenie odsúdeného a (ii) z neho dôvodne plynúca prognóza vedenia riadneho života v budúcnosti (t. j. vo svojom súhrne predčasné naplnenie účelu trestu u odsúdeného tak, ako to vyžaduje § 34 Trestného zákona). Pokiaľ ide o otázku kritického postoja odsúdeného k vlastnej trestnej činnosti, odsúdený uznal v (pôvodnom) trestnom konaní vinu [učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], vinu teda procesne bezvýhradne akceptoval, v ktorom momente (jeseň 2021) začal proces jeho nápravy (sebakritického postoja) a postupné napĺňanie účelu následne uloženého trestu tak, ako ho predpokladá § 34 Trestného zákona. Následne, v podstate vo svojom súhrne skôr kladne vyznievajúci VTOS odsúdeným je možné hodnotiť ako skutočnosť dokladujúcu aktuálnu schopnosť odsúdeného rešpektovať pravidlá správania sa (teda predčasné naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona). Pozitívnu prognózu vedenia riadneho života na slobode podporuje aj doterajší pravidelný kontakt odsúdeného s rodinou (ktorá mu vyjadruje podľa hodnotiacej správy z VTOS dlhodobú podporu) či priateľmi (ako tiež plynie z hodnotiacej správy z VTOS). Síce v minulosti jeho najbližšia rodina či priatelia evidentne nevedeli zabrániť protiprávnemu správaniu sa odsúdeného, no v aktuálnom čase, vzhľadom na správanie sa/polepšenie sa odsúdeného za posledné roky, zachytené vo svojom súhrne v hodnotiacej správe z VTOS, je dôvodný predpoklad o spôsobilosti takej podpory najmä najbližšej rodiny, pri dôvodnej prezumpcii prítomnosti vôle odsúdeného správať sa konformne so zákonom, úspešne podporiť odsúdeného vo vedení riadneho života po podmienenom prepustení z VTOS. Sťažnostný súd tak vidí jednoznačne takú mieru naplneného resocializačného potenciálu u odsúdeného, ktorá výrazne relativizuje potrebu ďalšieho nepodmieneného VTOS, kedy účel trestu zakotvený v § 34 Trestného zákona možno považovať za (predčasne) docielený, s následným preventívnym pôsobením podmieneného prepustenia z VTOS za súčasného sledovania správania sa odsúdeného cez dohľad probačného a mediačného úradníka, popri uložení primeraných obmedzení/povinností odsúdenému. To všetko počas nasledujúcich dvoch rokov skúšobnej doby podmieneného prepustenia odsúdeného z VTOS a probačného dohľadu v trvaní dva roky, všetko ako doby okolnostiam veci primeranej/adekvátnej.

Podľa názoru sťažnostného súdu, riziko prípadného opätovného skíznutia odsúdeného do protiprávnej činnosti (a to aj tej relevantnej pre trestné právo) v čase po jeho podmienenom prepustení z aktuálneho VTOS (nakoľko z odpisu registra trestov také riziko u odsúdeného jednoducho je dané, ako plynie aj z hodnotiacej správy z VTOS ohľadne odsúdeného), nemusí byť a ani nie je aktuálne prekážkou podmieneného prepustenia odsúdeného z VTOS, kedy podľa názoru sťažnostného súdu možno toho času jednoznačne u odsúdeného badať jeho polepšenie/existenciu prognózy vedenia riadneho života (ako je detailne už uvedené vyššie). Každopádne, také riziko je zo strany sťažnostného súdu tu minimalizované do pre súd dostatočnej/akceptovateľnej miery prostredníctvom tu

- vhodne zvolenej dĺžky skúšobnej doby; sťažnostným súdom zvolená dĺžka skúšobnej doby dva roky je toho času adekvátne a postačujúca (a to aj vzhľadom na vyššie uvedené informácie o správaní sa

odsúdeného vo VTOS, berúc však do úvahy aj jeho trestnú minulosť, povahu trestného činu, pre ktorý je aktuálne vo VTOS, či riziko recidívy identifikované v hodnotiacej správe z VTOS);

- vhodne zvolenej dĺžky uloženého probačného dohľadu (v trvaní dva roky); probačný dohľad počas skúšobnej doby považuje sťažnostný súd za potrebný, berúc do úvahy už uvedenú trestnú minulosť odsúdeného (a v nej prítomnú gradáciu závažnosti ním v minulosti páchanej trestnej činnosti), taktiež povahu trestného činu, pre ktorý je aktuálne vo VTOS ako i riziko novej recidívy u odsúdeného; dohľad probačného a mediačného úradníka súdu pri tom má za cieľ aj uľahčiť/napomôcť odsúdenému opätovné začlenenie sa do spoločnosti ako jej plnohodnotný člen.

- vhodne zvolených obmedzení/povinností zameraných a cieliacich na (i) elimináciu kriminogénneho faktora v podobe opojenia alkoholom/inými návykovými látkami u odsúdeného, a (ii) podporu činností (pracovná činnosť, pravidelný režim kontaktu s probačným a mediačným úradníkom), ktoré sú podľa názoru sťažnostného súdu spôsobilé napomôcť odsúdenému úspešné/riadne zaradenie sa do spoločnosti po podmieničnom prepustení z VTOS a tým aj úspešné naplnenie skúšobnej doby takého prepustenia.

Z pohľadu sťažnostného súdu možno konštatovať, že odsúdený sa vo VTOS polepšil a je u neho predpoklad vedenia riadneho života. Totiž odsúdený, i keď napriek vlastnému polepšeniu sa vo VTOS nemusí mať eventuálne úplne eliminované sklony k trestnej činnosti (súd na účely rozhodovania podľa § 415 Trestného poriadku v spojení s § 66 a nasl. Trestného zákona vychádza, i keď z dôvodného, no stále len predpokladu o vedení riadneho života odsúdeným po jeho podmieničnom prepustení z VTOS, nie istoty, nakoľko „súd budúcnosť nepozná“), no ten si vie aj po čiastočnom výkone trestu odňatia slobody v rámci vlastného vnútorného brzdného mechanizmu uvedomiť protiprávnosť svojho konania i jeho následky v podobe trestu a tým predísť vlastnému trestnoprávne relevantnému protiprávnemu správaniu sa, čím je naplnená tzv. individuálna prevencia trestu, kedy sa páchatel' ponaučený z minulosti už trestnej činnosti nedopustí (takejto charakteristike odsúdeného podľa názoru sťažnostného súdu plne nasvedčuje obsah hodnotiacej správy z VTOS).

Sťažnostný súd preto dospel k záveru/predpokladu, že odsúdený je aktuálne už schopný viesť na slobode riadny život (má k tomu všetky zákonom vyžadované predpoklady zakotvené v § 66 a nasl. Trestného zákona). Všetky vyššie uvedené aktuálne poznatky o odsúdenom sú pozitívnymi predpokladmi pre jeho úspešnú resocializáciu a znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti do takej miery, že je u neho použiteľný inštitút podmieničného prepustenia z VTOS zakotvený v § 66 Trestného zákona. Zmysel inštitútu podmieničného prepustenia spočíva v motivácii odsúdeného k tomu, aby svojím chovaním a plnením povinností vo výkone trestu ukázal polepšenie. Ak vykonanou časťou trestu odňatia slobody bol účel trestu dosiahnutý, je ďalší trest nepotrebný, a teda aj neodôvodnený. Hroziace nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody riziko novej recidívy znižuje (k tomu viď bod 13. nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 85/2025-30 zo dňa 17.07.2025).

Pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností sťažnostný súd dospel k záveru, že je možné predpokladať, že aj len doterajšia časť z vykonaného nepodmieničného trestu odňatia slobody splnila u odsúdeného svoj účel z hľadiska kritérií definovaných v § 34 Trestného zákona. S poukazom na sťažnostným súdom zistené splnenie tzv. prvej i druhej materiálnej podmienky sťažnostný súd predpokladá, že odsúdený potlačil záporné vlastnosti a sklony, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu v minulosti a od odsúdeného právom očakáva, že už bude viesť riadny život (a to nielen v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody). Sťažnostný súd je zároveň toho názoru, že podmieničné prepustenie odsúdeného môže mať na neho pozitívny vplyv v tom smere, že ho skutočne odradí od páchania ďalšej trestnej činnosti a motivuje ho k vedeniu riadneho života. K tomuto prispeje aj tu určená primeraná dĺžka skúšobnej doby, dohľad probačného/mediačného úradníka súdu a tu uložené primerané obmedzenia/povinnosti.

Je síce pravdou, že neexistuje „istota“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život. Takúto istotu súdy rozhodujúce o žiadostiach/návrhoch o podmieničné prepustenie prakticky nemajú a ani nemôžu nikdy mať. Súčasne ale v prejednávanej veci nebolo možné ustáliť, že pre takýto záver nebolo možné mať ani rozumný dôvodný predpoklad. Z vyššie uvedených dôvodov práve naopak takýto dôvodný predpoklad vyplýva. Z pohľadu vyššie uvedených skutočností považoval sťažnostný súd za potrebné v rámci rozhodnutia o podmieničnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody určiť mu skúšobnú dobu v trvaní dva roky s probačným dohľadom v trvaní dva roky (pri súčasnom uložení primeraných obmedzení/povinností), kedy bude mať odsúdený možnosť plne preukázať skutočné

polepšenie a tak súd ako i spoločnosť v podstate presvedčiť, že poskytnutá (ďalšia) šanca mala svoj preventívny význam.

Záverom sťažnostný súd dodáva, že podmienené prepustenie má mať na odsúdeného rovnako prevýchovný vplyv, pričom odsúdenému chce sťažnostný súd poskytnúť (po jeho dúfajúc poslednom výkone trestu) šancu na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že doterajší výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel a ďalší výkon uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody (no ani žiadneho iného) už nebude potrebný.

Podľa § 194 odsek 1 písm. a) Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Z vyššie uvedených dôvodov, nakoľko sťažnostný súd nezistil podmienky pre iný procesný postup a mal za to, že u odsúdeného boli (v súčasnej fáze VTOS) splnené všetky (formálna i obe materiálne) podmienky pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia (t. j. zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.